

Sončni studio LGM, 10. 9. 2015 ob 12.00

Lutkovno gledališče kot prostor učenja simbolnih jezikov

Predavanje, nato strokovni pogovor o tem, zakaj vse je potrebno zgodaj stopati v lutkovni svet

Sodobne teorije (povzeto po prof. dr. Robiju Krofliču) vzgojo preko umetnosti, poleg na novo definiranih modelov vzgoje poslušanja in induktivne vzgoje, razumejo kot podporo razvoju prosocialnosti in moralnosti. Med najbolj prepoznavne metodične inovacije sodi celovit pristop Reggio Emilia, temelječ na ideji prepleta pedagogike poslušanja ter umetniškega doživetja in rabe umetniških izraznih jezikov. V vzgoji in izobraževanju je poslušanje ključno, procese poslušanja pa s svojo empatijo, z iskanjem odnosov, s povezovanjem struktur, z milostjo, s humorjem, provokacijami in svobodnostjo najbolje podpira estetska napetost: »/.../ Če estetika spodbuja občutljivost in zmožnost povezovanja stvari, ki so sicer med sabo močno oddaljene, in če učenje poteka preko novih povezav med ločenimi elementi, je estetika lahko pojmovana kot pomemben spodbujevalec učenja.« (Vecchi 2010) Afirmacija lepote in uživanja v lepem je ena temeljnih antropoloških značilnosti humanega odnosa do stvarnosti.

V sodobnih teorijah vzgoje ni utilitarističnih argumentov za uvajanje umetnosti v vzgojne modele – v ospredju je ideja lepote kot vitalnega semena civilizacije. V aristotelskem konceptu estetike posnetek stvarnosti nima zgolj mehničnega, temveč tudi stvariteljski značaj, pri čemer ima najpomembnejšo vlogo metafora (temelj simbolnega jezika), saj je povezana z raziskovalnim odnosom do realnosti in osebno participacijo. Umetnina angažira celoten spekter posameznikovih senzornih, intelektualnih, emocionalnih in motivacijskih

plasti osebnosti in s prebuditvijo osebne angažiranosti spodbuja urjenje sposobnosti za spremembe.

Zato je proučevanje jezikov umetnosti in njihovo vključevanje v modele poučevanja nujna naloga pedagogov in umetnikov, tudi lutkovnih, saj je lutka v umetnosti najkompleksnejši estetski nosilec pomenske večplastnosti.

Predavatelja Marie Raemakers in Rob Logister (Lichtbende, NL) Člana skupine Lichtbende v okviru programa ProjectieProject več kot petindvajset let izvajata vrhunske projekte kulturno-umetnostne vzgoje za šole in posameznike. Leta 2005 sta za svoje delo prejela najvišje nizozemsko priznanje na tem področju – nagrado Jan Kassies.

Predavanju po kratkem odmoru sledi strokovni pogovor kot refleksija, poskus definicije in primerjava dveh evropskih prostorov. V pogovoru sodelujejo (v abecednem zaporedju): doc. dr. Janja Batič, Polona Legvart, Alma Redžić Selimović, Darja Štirn Koren, mag. Elena Volpi in predavatelja.

Udeležba je za pedagoge **brezplačna** ob predhodni rezervaciji na e-naslov andreja.lesnik@lg-mb.si.